

Ulvo

Kaukana täältä, tuhansien miljoonien kilometrien päässä, sijaitsee Ulvo, susien maa. Ulvossa ei asu muita kuin susia.

Asui Ulvossa susityttö Lilja, pienen pieni susi. Hän asui isoveljensä Safiirin kanssa, joka on viisi kertaa suorittanut Ulvosankarin tutkinnon täysin pistein. Lilja ja Safiiri viettivät leppoisa elämää kotivuorellaan. Safiiri on mestari metsästämisessä ja opettaa siskoaankin innokkaasti. Heillä on myös hyvä ystävä nimeltä Pörrö.

Liljalla on paha vihollinen, Laikka. Laikka on tyttösusi. Se on läpäissyt Ulvomiskoulun täysin pistein ja päälle vielä erittäin vaikeat Ulvotulikokeet koulun lopuksi. Rehtori oli päivitellyt: "Ja vielä täydet pisteet lopputulikokeesta!" Laikka on 6 vuotta. Ulvotulikoe tehdään viisivuotispäivänä. Laikalla on myös suuri, omituinen smaragdikoru, joka riippuu aina hänen kaulassaan. Jotkut arvelevat, että korulla on maagisia voimia, jotkut taas, että Laikka pitää korua aina lähinnä kauneuden vuoksi. Koru saattaa olla myös kumpaakin, mutta sitä ei kukaan tiedä. Oli miten oli, Lilja ainakin kuuluu niihin, jotka uskovat korun taikavoimiin. Hän on nimittäin huomannut, että aina, kun Laikka aikoo ulvoa, hän oudosti nyppii koruaan. Laikalla on myös hyvin rikkaat vanhemmat: he omistavat yhteensä 8 642 kanankoipea (kanankoivet ovat susien valuuttaa). Laikka aina haukkuu Liljaa Liljuli piljuliksi, ja Lilja ei ollenkaan tykkää Laikan keksimästä nimestä, mutta ompe hänelläkin Laikalle lempinimi: Lapanen, mutta sitä hän ei kerro Laikalle. Laikka on aina leuhka. Hän ei välitä, saako ystäviä, kunhan hän on paras kaikessa. Susioppikoulussakin hän aina lunttaa vieressään olevalta Kimalteelta, joka on oikeasti luokan paras. Liljaa ärsyttää, kun Laikka sanoo olevansa paras, vaikka kaikki on luntattu Kimalteelta.

Ulvomiskoulu aloitetaan 1-vuotiaana, ja silloin opiskellaan kotona. Viisivuotispäivänä sitten pääsee kokeeseen, joka päättää koulun. Tytöt joutuvat Ulvotulikokeeseen, pojat taas Ulvolaavakokeeseen. Sen jälkeen oppilas kruunataan. Kruunausarvoja on kaksi: Ulvosankari (pojat), Ulvoneiti (tytöt). Joskus susi repputtaa kokeet. Silloin siitä tulee "roska" (näin opettajat sanovat). Roskat viedään vankilaan, eli Ulvomiskoulu kannattaa ottaa vakavasti.

Ulvo sankarilla ja Ulvoneidillä on oma työnsä:

Pahaksi onneksi Laikka sattui olemaan paikalla juuri, kun Marko ojensi Liljalle kukkia. Hänellä sattui olemaan kännykkä mukana, ja kai arvaatte mitä seuraavaksi tapahtui: Laikka otti kuvan. Kyllä, KUVAN. Ja tietenkin kuva viidessä sekunnissa suihki läpi kännyköiden ja Wolfkstagramin. Tietenkin sitä laiteltiin myös Sudennaamakirjassa ja Wolfapissa. Ja melkein jokaisella pysäkillä kuva sai vähän tuunausta. Kuitenkin ne, jotka olivat nähneet niitä kuvia joissa Lilja oli, nauroivat hänelle päin naamaa, mutta kyllästyivät pian. Jotkin eivät kuitenkaan lopettaneet, vaan lähettivät postissa sydänkortteja, joissa luki hurmaamisohjeita. Safiiri huomasi sen ja heitti ne kaikki kirjeet roskiin, joten siitäkin päästiin. Lilja sai olla rauhassa. Mutta tietenkin hän oli vielä Markon kanssa. He kävivät päivisin Sydänpuistossa. Siellä he eivät pistäneet silmään, sillä muillakin siellä oli mukana susi, josta pitää.

Lilja pääsi ensi kertaa Markolle kylään. Marko on 7-vuotias. Hänellä on 2-vuotias pikkusisko Fiona. Hänen äitinsä esittäytyi Karoliinaksi ja kertoi odottavansa poikapentua, jonka nimeksi tulisi ehkä Tommi. Markon isä taas oli Simo. Karoliinalla oli musta turkki, ja hänen silmiensä ympärillä oli valkoista, kuin silmälasit, ja hänellä oli valkoinen hame. Fionalla oli puhtaan valkoinen turkki ja tummanvioletti t- paita. Simolla oli turkissaan mustia ja valkoisia hieman takkuisia raitoja, ja hänellä on musta lierihattu, jossa on sininen nauha, ja sininen t-paita. Marko oli vaaleanharmaa, ja hänellä oli musta lippis. Ruokapöydässä Fiona istui Liljan toiselle puolelle ja Marko toiselle. Lilja alkoi syödä jäniskastiketta(joka oli kaikkien mielestä tosi hyvää!).

Ruoan jälkeen Simo ilmoitti, että nyt lähdettäisiin metsästämään. Sitten hän kysyi, haluaisivatko Lilja, Marko ja Fiona mukaan. "JOO!" Kaikui kuin yhdestä suusta. Selvä, sanoi Simo naureskellen.

Pian he olivatkin jo ulkona ja metsässä. Karoliina sanoi, että hänen aistiensa mukaan lähistöllä oli kettuperhe. Sitten hän yhtäkkiä hyökkäsi läheisen marjapensaaseen kimppuun ja katosi hetkeksi aikaa. Kohta pensaasta jo juoksi kuin salama kauhistunut ketunpoikanen perässään Karoliina. Pian pensaasta hyppäsi esiin vaaaaaaltava kettulauma. Simo tuli mukaan. Äkkiä näkymä oli aika hassu: pieni, kauhistunut ketunpoikanen perässään Karoliina, jonka perässä taas oli se vaaaaaaltava kettulauma perässään Simo, jonka perässä oli se pieni ketunpoikanen.

Kyllä poikanen lopulta kiinni saatiin ja kettulaumakin säikähti, kun koko Kuusuden perhe plus Lilja tekivät yhteistyötä. Illalla ennen kuin lähti Lilja sai muovirasian tuliaiseksi Safiirille ja Pörrölle. Rasia sisälsi tuoretta, vasta metsästettyä kettupaistia.

-Safiiri ja Pörrö tulevat ilahtumaan, Marko kuiskasi hymysuin. Kun Lilja oli omalla kotipesällään, Marko antoi hänelle muistoksi metsästysretkeltä pienen lemmikinkukan, jonka kertoi löytäneensä metsän laidasta.

Liljalla oli nimipäivä - ja kai sitäkin täytyi juhlia, että Safiirilla oli huomenna nimipäivä. Kumpikin oli yhtä mieltä siitä, että mennään huvipuistoon.

Kaveritkin tietysti otettaisiin mukaan, eli Pörrö, Marko ja Fiona.

Astuttiin portista sisään. Safiiri osti liput itselleen ja Liljalle. Marko osti itselleen ja Fionalle. Pörrö osti lipun itselleen. Sitten mentiin! Tytöt menivät yhdessä pomppulinnaan. Pojat käskivät tyttöjen pysyä pomppulinnessa. Itse he menivät kummitusjunaan (vähintään 7v). Pojat ajoivat monta karmivaa (ei niinkään karmivia rohkeille pojille) kierrosta ja menivät sitten hakemaan tytöt. Liljalle oli ostettu nimipäivän kunniaksi liljankukalla kuvitettu hihaton paita ja purppura tyllihame. Sitten edessä olivat epäonniset kepposet: Laikka oli samaan aikaan huvipuistossa. Luit oikein, LAIKKA. Ja heti kun hän huomasi Liljan, hän alkoi tietysti keppostella. Safiiri, Lilja, Fiona, Pörrö ja Marko menivät maailmanpyörään; näkymät olivat upeat. Kun heidän vaununsa/koppansa oli korkeimmassa kohdassa, merkillisest kuului kova RYSKIS, KLONKS ja koko maailmanpyörä pysähtyi. Sitten kuului kaksi IIK:tä ja kaksi viuhahdusta. Eikä vielä alkanut hiljaisuus.

-Missä tytöt ovat? Kysyi Safiiri.

-En ole nähnyt karvaakaan, hörähti Pörrö.

-Ainakaan viiteen sekuntiin, lisäsi Marko.

-Täällähän me, piipittivät Lilja ja Fiona penkin alta. Pojat katsoivat penkkiensä alle – ja siellähän tytöt nököttivät käpertyneinä tiiviisti yhteen. Safiirin ei tarvinnut miettiä kuin viisi sekuntia, kun hän oivalsi, miksi tytöt olivat menneet istuinten alle.

Sinäkin kai tiedät, vai?

Ja kai tiedät, kuka koko sotkun aiheutti?

Laikka tietenkin.

LAIKKA!!!

Kuului korviasärkevä ääni - Laikan äiti. Hän oli superhypermegagegavihainen. Hän laittoi poliisin (ehkä vähän liioittelua, jopa Liljan mielestä) hakemaan Laikan maailmanpyörän ohjauskopista. Laikan äiti käski Laikkaa pitämään näppinsä erossa "siitä viehättävästä pikkutyöstä". Tuskin Laikka kovin kauan tottelisi käskyä.

Kaikki pääsivät lopulta turvallisesti alas, ja lähtivät koteihinsa sopivasti auringonlaskun aikaan. Marko kävi pikaisesti vielä Liljan kanssa jäätelöllä. Siihen päättyi kiva nimipäivä-huvipuistopäivä kavereiden kanssa.

Tähän päättyi Liljan, Safiirin ja kavereiden seikkailut.

Ps. Toivotan kaikille susille hyvää tulevaisuutta. Liljasta ja Markosta tulee varmaan pari ja he saavat monta söpöä pentua. Toivotaan niin. Maailmasta kun ei koskaan tiedä.